

வரலாறு - பகுதி 13

13. தக்காணம்

பாடக்குறிப்புகள்

- இந்தியாவின் தெற்குப்பகுதியானது 'தக்காணம்' அல்லது 'தட்சணபதம்' என அழைக்கப்படுகிறது. விந்திய சாத்திரா மலைகளும், நர்மதை, தபதி நதிகளும், அடர்த்தியான காடுகளும், வட இந்தியாவை, தென்னிந்தியாவிலிருந்து பிரிக்கின்றன. இதனால்தான் வட இந்தியாவின் வரலாற்று நிகழ்வுகள் தென்னிந்தியாவில் பெரும் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தவில்லை.
- இடைக்காலத்தில் சாளுக்கியர்களும், இராட்டிரகூடர்களும் தக்காணத்தில் ஆட்சியை ஏற்படுத்தினார்கள். சாளுக்கியர்களின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு இவர்களிடம் திறை செலுத்தி வந்த குறுநில அரசர்களாகிய யாதவர்கள், காகத்தீயர்கள், ஹொய்சாளர்கள் ஆகியோர் சுதந்திர அரசை நிறுவினார்கள்.
- இக்கால கட்டத்தில் டெல்லி சுல்தானியர்களான கில்ஜி மரபினரும், துக்ளக் மரபினரும் தென்னிந்தியாவில் தங்களின் மேலாண்மையை விரிவாக்கினர்.

சாளுக்கியர்கள் (கி.பி.6-12 ஆம் நூற்றாண்டுகள்):

- தக்காணத்தை ஆண்ட அரசுகளில் முக்கியமானவர்கள் சாளுக்கியர்கள்.
- ஹர்சர் வட இந்தியாவை ஆண்டபோது தக்காணத்தை ஆட்சி செய்தவர்களில் சாளுக்கியர்களும் இராட்டிர கூடர்களும் முக்கியமானவர்கள். இதே காலத்தில் தமிழகத்திலுள்ள தொண்டை மண்டலம் பல்லவர்களால் ஆளப்பட்டது.
- சாளுக்கிய மன்னர்கள் அய்ஹோலி வாதாபி போன்ற இடங்களில் கோவில்கள் கட்டினர். இவற்றுள் புகழ்பெற்ற விருபாக்ஷி கோயிலும் ஒன்று.
- இவர்களது ஆட்சிக்காலத்தை 3 விதமாகப் பிரிக்கலாம்
- முற்கால மேலைச் சாளுக்கியர், (கி.பி.6-8 நூற்றாண்டுகள்)
- பிற்கால மேலைச் சாளுக்கியர், (கி.பி. 10-12 நூற்றாண்டுகள்)
- கீழைச் சாளுக்கியர், (கி.பி. 7-12 நூற்றாண்டுகள்)

முற்கால மேலைச் சாளுக்கியர் (கி.பி. 6- 8 நூற்றாண்டுகள்)

- கி.பி. 6 ஆம் நூற்றாண்டில், இன்றைய கர்நாடக மாநிலம் அமைந்துள்ள பகுதியில் சாளுக்கியர்கள் தங்களது அரசாட்சியை ஏற்படுத்தினர்
- தற்போது பதாமி என்று அழைக்கப்படும் பீஜப்பூர் மாவட்டத்தில் உள்ள வாதாபி அவர்களுடைய தலைநகரமாய் விளங்கியது.

- ஜெயசிம்மன், இராமராயா ஆகியோரது காலத்தில்தான் சாளுக்கிய மரபு மெல்ல வளரத் தலைப்பட்டது.
- முதலாம் புலிகேசி (கி.பி. 543 – 586) வாதாபி சாளுக்கிய மரபிற்கு அடித்தளமிட்டவராவார்.

இரண்டாம் புலிகேசி

- சாளுக்கிய அரசர்களில் மிகச்சிறந்தவர் இரண்டாம் புலிகேசி (கி.பி. 610 – 642).
- சுங்கர், மாளவர்கள், கூர்ஜர்கள் ஆகியோரை வென்றதோடு கி.பி. 637 – இல் ஹர்ஷரின் படையெடுப்பை எதிர்த்து நின்று வெற்றியடைந்தார்.
- தெற்குப் பகுதியில் ஆட்சி செய்த பல்லவர்களுடன் தொடர்ந்து போரிட்டு கொண்டிருந்தார். பல்லவ மன்னன் முதலாம் மகேந்திரவர்மனை வென்று பின்னர் காவேரி நதியைக் கடந்து சென்று சேர, சோழ, பாண்டியர்களிடம் நட்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டார்.
- கி.பி. 642-இல் முதலாம் மகேந்திரவர்ம பல்லவனின் மகன் முதலாம் நரசிம்மவர்மன் இரண்டாம் புலிகேசி மீது படையெடுத்து புலிகேசியைக் கொன்றார். வாதாபியை தீ வைத்து கொளுத்தினார். எனவே இவர் வாதாபி கொண்டான் எனப் புகழப்பட்டார்.
- இரண்டாம் புலிகேசி ஈரான் நாட்டுத் தூதுவரை வரவேற்கும் காட்சி அஜந்தா குகைக்கோவிலில் சித்திரமாக வரையப்பட்டுள்ளது.
- முதலாம் விக்கிரமாதித்யன், விஜயாதித்தன் , இரண்டாம் விக்கிரமாதித்யன் ஆகியோர் சாளுக்கிய மரபில் குறிப்பிடத்தகுந்த மன்னர்கள் ஆவர். இவர்கள் காலக்கட்டத்திலும் சாளுக்கிய-பல்லவ போராட்டங்கள் தொடர்ந்தன. இராட்டிரக்கூடர்கள் மூலமாக புதியதொரு ஆபத்தும் வந்தது.
- இராட்டிரகூட மரபைத் தோற்றுவித்த தந்திதுர்கர், சாளுக்கியன் இரண்டாம் கீர்த்திவர்மனை தோற்கடித்து வாதாபியைக் கைப்பற்றினார். இதனைத் தொடர்ந்து இரண்டு நூற்றாண்டுகள் சாளுக்கிய மரபு மங்கிய நிலையிலிருந்தது.

கல்யாணியை ஆண்ட பிற்கால மேலை சாளுக்கியர்கள்

(கி.பி. 10-12 ஆம் நூற்றாண்டுகள்)

- கல்யாணியைத் தலைநகராகக் கொண்டு கி.பி.10 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி பகுதியில் மேலை சாளுக்கியர்கள் ஆட்சியை அமைத்தனர். இவர்களது ஆட்சி கி.பி.12 ஆம் நூற்றாண்டு வரை தொடர்ந்தது.
- பிற்கால மேலைச் சாளுக்கிய மரபைத் தொடங்கி வைத்தவர் இரண்டாம் தைலப்பா (கி.பி. 973-997) ஆவார்.

- பிற்கால மேலைச்சாளுக்கிய மரபின் சிறந்த மன்னர்களாக இரண்டாம் சோமேஸ்வரன், இரண்டாம் ஜெயசிம்மன், ஆறாம் விக்கிரமாதித்யன், மூன்றாம் தைலப்பா ஆகியோர் கருதப்படுகின்றனர்.
- கல்யாணியை ஆண்ட சாளுக்கியர்களில் இறுதி அரசர் மூன்றாம் தைலப்பா (கி.பி, 1150 - 1163)
- கி.பி. 1190 ஆம் ஆண்டிற்குப்பிறகு சாளுக்கியர்களிடம் திறை செலுத்திய, தேவகிரியை ஆண்ட யாதவர்கள், வாரங்கலை ஆண்ட காகதீயர், துவாரக சமுத்திரத்தை ஆண்ட ஹெய்சாலர் தங்களை சுதந்திர அரசுகளாக அறிவித்துக் கொண்டனர். இதனால் கல்யாணியை தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி செய்த பிற்கால மேலைச்சாளுக்கியர்களின் பேரரசு மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிந்தது.

வெங்கியை ஆண்ட கீழைச்சாளுக்கியர் (கி.பி 7-12 ஆம் நூற்றாண்டுகள்)

- இரண்டாம் புலிகேசியின் சகோதரனான விஷ்ணுவர்த்தன், கீழைச்சாளுக்கிய மரபைத் தொடங்கி வைத்தவர். இவர்கள் பல தலைமுறைகளாக மேலை சாளுக்கியர்களிடமிருந்து தனித்து ஆட்சி புரிந்தனர்.
- இவர்களின் தலைநகரம் வெங்கி.
- இவர்கள் ஆட்சியில் தெலுங்கு சமுதாயமும், தெலுங்கு இலக்கியமும் மற்ற கலைகளும் சிறப்பான வளர்ச்சியடைந்தன.
- கீழைச்சாளுக்கியர்கள், சோழ மரபுடன் திருமண உறவுகளைக் கொண்டிருந்தனர். இத்திருமண உறவின் வழியாக தோன்றிய வாரிசே குலோத்துங்க சோழன் (கி.பி. 1070 - 1122) ஆவார். இவர் கீழைச்சாளுக்கிய நாட்டினை சோழப் பேரரசுடன் இணைத்து சோழநாட்டு மன்னரானார். இவரே கீழைச்சாளுக்கிய மரபின் கடைசி மன்னரும் ஆவார்.

சாளுக்கியர்களின் பங்களிப்பு

- சாளுக்கிய மன்னர்கள் இந்து சமயத்தைப் போற்றினர். அதே வேளையில் சமண மதத்தையும் ஆதரித்தனர். இரண்டாம் புலிகேசியின் அவைப்புலவரான இரவீகீர்த்தி ஜஹோலே கல்வெட்டுகளைப் படைத்தவர். இவர் சமண சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்.
- சாளுக்கியர்கள் கட்டிடக்கலையைப் பெரிதும் ஆதரித்தனர். 70க்கும் மேற்பட்ட கோயில்களை ஜஹோலேவில் கட்டினர். இதனால் ஜஹோலே 'இந்திய கோயில் கட்டிடக்கலையின் தொட்டில்' எனச் சிறப்பிக்கப்படுகிறது.
- பட்டாடக் கல்லில் உள்ள விருவாக்ஷர் ஆலயம், பாதாமி குகைக் கோயில்கள் ஆகியன மற்ற சிறந்த ஆலயங்களாகும். விருபாக்ஷர் கோயில், காஞ்சிபுரத்தின் கைலாசநாதர் கோயிலைப் போலக் கட்டப்பட்டுள்ளது.

இராட்டிரக்கூடர்கள் (கி.பி. 8 - 10 ஆம் நூற்றாண்டுகள்)

- இராட்டிரகூடர்களின் ஆட்சிக்காலம் (கி.பி. 753 - 975) தக்காண வரலாற்றின் சிறப்புக்குரிய காலமாகும்.
- வட இந்தியாவில் இருந்த இரத்தோர்களின் வழிவந்தோரே இராட்டிரகூடர்கள். 'இராட்டிரகூடர்' என்னும் சொல்லிற்கு, இராட்டிரம் (நாட்டின் சிறிய) என்னும் பகுதியினை ஆளுகை செய்யும் உரிமை பெற்றவர்கள் எனப்பொருளாகும்.
- இராட்டிரகூடர் மரபினர் முற்கால மேலைச் சாளுக்கியர்களிடம் இராட்டிர அதிகாரிகளாக பணியாற்றியவர் ஆவர்.
- இவர்களின் தாய்மொழி கன்னடம்.

தண்டிதுர்கா

- இராட்டிரகூட மரபினை தோற்றுவித்தவர் தண்டிதுர்கா ஆவார்.
- பதாமியை ஆண்ட இரண்டாம் கீர்த்திவர்மனின் இராட்டிர அலுவலராக இருந்த தண்டிதுர்கர் கி.பி. 742ல் எல்லோரைவைக் கைப்பற்றினார்.
- பின்னர் தற்கால மகாராஷ்டிரம், குஜராத் மற்றும் மத்தியபிரதேசத்தின் வடக்கும், மையப்பகுதிகளைக் கைப்பற்றினார்.
- ஸ்ரீசைலம் (கர்னூல்) நாட்டையாண்ட சோழர்களை அடிமைப்படுத்தினார்.
- கி.பி. 750 இல் காஞ்சிபுரத்தை முற்றுகையிட்டு, பல்லவமன்னனுடன் திருமண ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு அவரது மகள் ரேவாவை பல்லவ மன்னனுக்கு மணமுடித்தார்.
- தான் திறை செலுத்திவந்த மேலைசாளுக்கிய மன்னர், இரண்டாம் கீர்த்திவர்மனை தோற்கடித்து கி.பி. 753 இல் தக்காணப் பகுதியில் நிலையான அரசினை ஏற்படுத்தினார்.
- மால்கெட் நகரைத் தலைநகராகக் கொண்ட இந்த இராட்டிரகூடப் பேரரசு வடக்கே நாசிக் வரை பரவி இருந்தது.

முதலாம் கிருஷ்ணா (கி.பி. 756 - 775)

- கி.பி 756 - இல் தந்திதுர்கர் மரணமடைந்த பிறகு, முதலாம் கிருஷ்ணா பட்டமேற்றார். இவர் சில்ஹரா இனத்தவரை தன்னுடைய குறுநில மன்னராக்கினார்.
- சுங்கவாடி பகுதியை வென்றார்.
- இராட்டிர கூடர்கள் மரபில் இரண்டாம் அரசரான முதலாம் கிருஷ்ணன் கட்டடக்கலையில் மிகுந்த ஆர்வம் கொண்டு ஏராளமான கோவில்கள் கட்டினார்.
- புகழ்பெற்ற எல்லோராவின் சிவன் கோவில், கைலாசநாதர் குடைவரைக் கோயிலை உருவாக்கியவர்.

இரண்டாம் கோவிந்தன்

- முதலாம் கிருஷ்ணாவின் மகன் இரண்டாம் கோவிந்தன் ஆட்சியில் அமர்ந்தார்.
- இவர் வெக்கியின் மீது படையெடுத்து வென்றார். சுங்கவாடி, காஞ்சிபுரம், மாளவம் ஆகிய மன்னர்களுடன் உடன்படிக்கைகளைச் செய்து கொண்டார்.

துருவன் (கி.பி, 780-792)

- கோவிந்தனுக்கு அடுத்து பதவிக்கு வந்தவர் துருவன் என்பவராவார்.
- இவர் சிறந்த ஆட்சியாளராக விளங்கினார். மாளவப் பகுதியை தமது நாட்டுடன் இணைத்தார். கனோஜ் மன்னர் சக்கரயுத்தனை தமது ஆளுகைக்கு உள்ளாக்கினார். பல்லவ மன்னர் தண்டிவர்மனை வென்றார். இலங்கையை கைப்பற்றி அடிமைப்படுத்தினார்.
- வெங்கியை ஆண்ட இரண்டாம் விஜயாதித்தனை வென்று அவரது ஒன்றுவிட்ட சகோதரர் பீமா என்பவருக்கு ஆதரவாக நடந்து கொண்டார்.
- இவரின் காலத்தில் இராட்டிரகூட நாடு புகழின் உச்சத்தை அடைந்தது.

மூன்றாம் கோவிந்தன் (கி.பி 792 - 814)

- இம்மரபில் மிகச் சிறந்த மன்னர் மூன்றாம் கோவிந்தர் ஆவார்.

அமோகவர்ஷன்

- மூன்றாம் கோவிந்தனுக்கு பிறகு, அவரின் மகன் அமோகவர்ஷன் தமது பதினான்காம் வயதில் (கி.பி. 814-880) மன்னரானார்.
- அமோகவர்ஷனின் மைத்துனன் கார்கா, வெங்கி மன்னர் இரண்டாம் விஜயாதித்தன், சுங்க மன்னன் முதலாம் இராசமல்லன் ஆகியோர்களை தோற்கடித்தார்.
- அமோகவர்ஷன் சாளுக்கியர்களை தோற்கடித்து வெங்கியை கைப்பற்றினார்.

மூன்றாம் கிருஷ்ணர் (கி.பி, 936-968)

- இவர் தக்கோலம் போரில் சோழர்களை வென்று, தஞ்சாவூரைக் கைப்பற்றி இராமேஸ்வரம் வரையில் வந்தார்.

இரண்டாம் கர்கா (கி.பி. 972 -973)

- இராட்டிரகூடர்களின் கடைசி அரசர் இரண்டாம் கர்கா ஆவார்.
- கல்யாணியை ஆண்ட சாளுக்கிய அரசர் இரண்டாம் தைலப்பா என்பவரால் தோற்கடிக்கப்பட்டார். இதனால் இராட்டிரகூடப் பேரரசு முடிவுக்கு வந்தது.

- எல்லோராவிலும், எலிபெண்டாவிலும் உள்ள குகைக்கோவில்கள், தசாவதாரக் காட்சிகள், பைரவர், கைலாய மலையை உலுக்கும் இராவணன், நடனமாடும் சிவன், பாடல் கேட்டு மகிழும் விஷ்ணு, இலட்சுமி போன்ற சிற்பங்கள் சிறப்பானவை.

இராட்டிரகூடர்களின் சிறப்புகள்

- இராட்டிரகூட அரசர்களில் துருவன், மூன்றாம் கோவிந்தன், மூன்றாம் இந்திரன் ஆகியோர் வட இந்தியாமீது படையெடுத்தனர்.
- வட இந்திய அரசர்களைத் தோற்கடித்தமையினால் வட இந்திய வரலாற்றின் போக்கினையே மாற்றியமைத்தனர்.
- மூன்றாம் கிருஷ்ணன் தென்னிந்தியாவில் இராமேஸ்வரம் வரை சென்றார். பாலர்கள், பிரதிகாரர்கள், கீழை சாளுக்கியர்கள், சோழர்கள் ஆகியோரை வென்றனர்.

இராட்டிரகூடர்களின் பங்களிப்புகள்

- இராட்டிரகூடர்கள் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலைகளைப் பெருமளவில் ஆதரித்து வளர்த்தனர்.
- முதலாம் கிருஷ்ணன் கைலாசநாதர் கோயிலை எல்லோராவில் கட்டினார். மும்பைக்கு அருகில் உள்ள எலிபெண்டா குகைக்கோயிலை கட்டி முடித்தவர்கள் இராட்டிரகூடர்களே.
- அமோகவர்ஷன் இலக்கியக்கலை வளர்த்தார். இவர் கன்னடமொழியில் 'கவிராச மார்க்கம்' என்ற இலக்கியத்தை படைத்துள்ளார். இவரின் ஆசிரியர் ஜினசேனர் என்பவர் பார்க்ஷவநாதரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை பார்க்ஷவஉதயம் என்ற நூலாக படைத்தார்.

துவாரசமுத்திரத்தை ஆண்ட ஹொய்சாளர்கள் (கி.பி. 11 - 144 ஆம் நூற்றாண்டுகள்)

- துவாரசமுத்திரம் என்னும் பகுதியிலிருந்து ஆட்சி செய்த ஹொய்சாளர்கள், பிற்கால கல்யாணி, மேலைச் சாளுக்கியர்களின் குறுநில அரசர்களாவார்கள். முதலாம் வினியாதித்தன் (கி.பி. 1006 - 1022) மைசூர் பகுதி அடங்கிய ஒரு சிற்றரசை நிறுவி, சோசவீர் என்ற இடத்தை தலைநகராக்கி ஒரு குறுநில அரசானார்.
- இம்மரபில் குறிப்பிடத்தக்கவர் விஷ்ணுவர்த்தனர் ஆவார். இவர்தம் தலைநகரை துவார சமுத்திரத்திற்கு மாற்றினார். முதலாம் குலோத்துங்க சோழனிடமிருந்து சுங்கவாடி பகுதியைக் கைப்பற்றினார்.
- சாளுக்கியர்களுக்கும், சோழர்களுக்கும் இடையீட்டு அரசாக சுங்கவாடி திகழ்ந்தது.

இரண்டாம் வீரபல்லாளர் (கி.பி. 1173 - 1220)

- ஹொய்சாள மன்னர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர் இரண்டாம் வீரபல்லாளர்.
- இவர் யாதவ மரபைச் சேர்ந்த ஐந்தாம் பில்லாமாவை வென்று ஹொய்சாளர்களின் வலிமையை உறுதி செய்தார்.
- இரண்டாம் நரசிம்மன் (கி.பி. 1200 - 1235) காலத்தில் சிங்கனா என்ற யாதவ அரசரிடம், கிருஷ்ணா - துங்கபாத்ரா நதிகளின் இடைப்பட்ட பகுதிகளை இழந்தார்.
- இவர் தமிழகத்தில் மாறவர்மன் சுந்தர பாண்டியனைத் தோற்கடித்து சோழநாட்டுப் பகுதிகளை மூன்றாம் இராசராசனுக்கு மீட்டுக் கொடுத்தார்.
- இராமேஸ்வரத்தில் ஒரு வெற்றித்தூணையும் நட்டார்.

மூன்றாம் பல்லாளா (கி.பி. 1291 - 1342)

- ஹொய்சால மரபின் பிற்கால மன்னர்களில் சிறந்த பேரரசர் மூன்றாம் பல்லாளர். இவர் கி.பி. 1310 இல் மாலிக்காபூரால் தோற்கடிக்கப்பட்டார்.
- கி.பி. 1342-இல் மதுரை சுல்தானகளுடனான போரிலும் தோற்கடிப்பட்டார்.
- இவரது மகன் நான்காம் பல்லாளார் தந்தை விட்டுச்சென்ற போர்களைத் தொடர வேண்டிய நிலைக்கு தள்ளப்பட்டார்.
- இவரது மறைவுக்குப்பின் ஹொய்சாளப் பேரரசு முடிவுற்றது.

ஹொய்சாளர்களின் பங்களிப்பு

- மைசூர் அரசு அமைவதற்கு ஹொய்சாளர் வழியமைத்துத் தந்தனர். ஹொய்சாளா மன்னர்கள், கலை, இலக்கியம், கட்டிடக் கலைகளுக்கு முழுமையான ஆதரவை நல்கினர்.
- துவாரசமுத்திரம், பேளூர் ஆகிய இடங்களில் ஏராளமான கோயில்களைக் கட்டினர். அக்கோயில்களில் இராமாயணம், மகாபாரத காட்சிகள் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன.
- இவர்கள் கன்னட இலக்கியங்களின் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டனர்.
- நியச்சந்திரா, கண்டி, ராகவங்கர், நேமிச்சந்திரன் ஆகியோர் இக்காலத்தில் சிறந்த இலக்கியங்களைப் படைத்தார்கள்.

வாரங்கலை ஆண்ட காகதீயர் (கி.பி. 12 - 14 ஆம் நூற்றாண்டுகள்)

- கல்யாணியை ஆண்ட மேலைச்சாளுக்கியர்களிடம் குறுநில அரசர்களாக இருந்தவர்களே காகதீயர்கள். இவர்கள் வராங்கல் பகுதியை ஆட்சி செய்தனர்.

இரண்டாம் புரோலா (கி.பி. 1110-1158)

- சாளுக்கியர்களிடமிருந்து, கிருஷ்ணா-கோதாவரி இடையிலான பகுதியை வென்றார்.
- அனுமகொண்டா இவர்களது தலைநகரமாக இருந்தது.
- புரோலாவின் மகன் முதலாம் பிரதாபருத்ரன் (கி.பி. 1158-1196) தமது தலைநகரை வாரங்கலுக்கு மாற்றினார்.

கணபதி (கி.பி. 1199 - 1261)

- இவர் சோழர்களிடமிருந்து காஞ்சிபுரம் பகுதியை வென்றார். கலிங்கம், மேற்கு ஆந்திரா ஆகியவற்றின் மீதும் படையெடுத்தார்.

ருத்ரரம்பாள் (கி.பி. 1261 - 1291)

- கணபதியிடமிருந்து ஆட்சி உரிமையை அவரது மகள் ருத்ரரம்பாள் பெற்றார்.
- இவரது ஆட்சியில் நாடானது, வளமும், அமைதியும் பெற்று விளங்கியது.
- ருத்ரரம்பாள் தனது பேரன் இரண்டாம் பிரதாபருத்ரனுக்காக தமது மணிமுடியைத் துறந்தார்.

பிரதாபருத்ரன்

- பிரதாபருத்ரன் காலத்தில் மாலிக்கபூர் கி.பி. 1309இல் வாரங்கல் மீது படையெடுத்தார். எனவே பிரதாபருத்ரன் தம் அரசை தற்காத்துக்கொள்ள ஏராளமான செல்வத்தை மாலிக்கபூருக்கு தந்தார்.
- கியாசுதீன் மகன் உலுக்கான், கி.பி. 1323இல் வாரங்கலை தாக்கி பிரதாபருத்ரனை சிறப்பிடித்து டெல்லிக்கு அனுப்பினார்.
- இவரது வழிவந்தோர் தொடர்ந்து துக்ளக் வம்சத்துடன் போர்களில் ஈடுபட்டனர். இறுதியாக கி.பி. 1327இல் முகமதுபின் துக்ளக், வாராங்கலை கைப்பற்றினார்.
- காகதீயர்களின் இறுதி மன்னரான வினயகதேவன் கி.பி 1962 இல் பாமினி சுல்தான் முதலாம் முகமதுஷா என்பவரால் கொல்லப்பட்டார். இதனால் காகதீய அரசு முடிவுக்கு வந்தது.

காகதீயர்களின் பங்களிப்பு

- காகதீய மன்னர்கள் கலை, இலக்கியங்களுக்கு நல்லாதரவு தந்தனர். அனுமகொண்டாவில் இவர்கள் கட்டிய ஆயிரம்தூண் ஆலயம், இவர்களது கட்டிடக் கலைக்கும் நிலைத்த புகழினினை தரும் ஒன்றாகும்.

தேவகிரியை ஆண்ட யாதவர்கள் (கி.பி. 12 - 14 ஆம் நூற்றாண்டுகள்)

- தேவகிரியை ஆட்சி செய்த யாதவர்கள் தங்களை, புராண நாயகனான கிருஷ்ண பகவானின் வழிவந்தோர் எனக் கூறிக்கொண்டனர்.
- இவர்கள் நாசிக் முதல் தேவகிரி (தௌலதாபாத்) வரையில் அமைந்திருந்த செவுனா பகுதியை ஆண்டதால் செனுர்கள் என்றும் அழைக்கப்பட்டனர்.
- இவர்களின் முன்னோர்கள் இராட்டிரகூடர்களிடமும். பிற்கால மேலைச்சாளுக்கியர்களிடம் குறுநில அரசர்களாக இருந்தவர்களாவர்.
- ஐந்தாம் பில்லம்மா (கி.பி. 1175 -1190) கல்யாணியை ஆண்ட மேலைச்சாளுக்கியர்களின் வீழ்ச்சியை பயன்படுத்திக் கொண்டார். அம்மரபின் அரசர் ஐந்தாம் சோமேசுவரனைத் தோற்கடித்து தம்மை அப்பகுதியின் சுதந்திர அரசராக அறிவித்துக் கொண்டார். ஹொய்சாள அரசர் இரண்டாம் வீரபல்லாளனுடன் (கி.பி. 1173 - 1200) போரிட்டார். லக்குண்ட போர்களத்தில் ஐந்தாம் பில்லம்மா இறந்தார்.
- இவரது மகன் ஜெய்திரபாலா (கி.பி. 1191 - 1210) காகதீயர்கள், காளச்சூரிகள் , கூர்ஜர்கள் ஆகியோரை தோற்கடித்தார். இவரையடுத்து இவரது மகன் சிங்கனா (கி.பி. 12010 - 1247) பட்டமேற்றார். இவர் இம்மரபின் மிகச்சிறந்த மன்னராவார். காகதீய அரசர் மகாதேவனை வென்றார். ஹொய்சாள மன்னன் இரண்டாம் வீரபல்லாளனை தோற்கடித்து. கிருஷ்ணா நதியையும் கடந்து, தனது எல்லையை விரிவுபடுத்தினார். குஜராத் மீது பலமுறை படையெடுத்தார். சில்ஹாரா மரபின் கீழ் இருந்த கொல்லாபுரை வென்று தம் நாட்டுடன் இணைத்துக் கொண்டார்.
- சிங்கனாவை அடுத்து அவரது பேரன் கிருஷ்ணா (கி.பி. 1247 -60) பட்டமேற்றார். கிருஷ்ணாவுக்குப் பின்னர் அவரது சகோதரன் மகாதேவர் (கி.பி. 1260 -71) மன்னரானார். மகாதேவா, வடகொங்கன் பகுதியை தனது நாட்டுடன் இணைத்து சில்ஹாரா ஆட்சியை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்தார்.
- இராமசந்திரதேவா(கி.பி. 1271 - 1309) இம்மரபின் இறுதி மன்னராவார். இவரை அலாவுதீன் கில்ஜி தோற்கடித்து டெல்லிக்குத் திறை செலுத்தும் அரசராக மாற்றினார். இவரை அடுத்து அரசரான இவரின் மகன் சங்கரதேவர் (கி.பி. 1309 - 1312) டெல்லி சுல்தானுக்கு திறை செலுத்த தவறிய காரணத்தினால் மாலிக்கபூர், சங்கரதேவனை போரிட்டுக் (கி.பி. 1312) கொன்றார். இதனால் வெகுண்ட சங்கரதேவனின் மைத்துனர் ஹரபாலர், கில்ஜிகளுக்கு எதிராக போர்தொடுத்தார். இறுதியில் ஹரபாலரும் அலாவுதீன் கில்ஜியின் மகன்முபாரக் என்பரால் கொல்லப்பட்டார். இவற்றின் பின்னர் யாதவ அரசு முடிவடைந்தது.

யாதவர்களின் பங்களிப்பு

- தேவகிரி கோட்டையானது யாதவர்களால் கட்டப்பட்டது.

- டெல்லி சுல்தானியர்கள் இக்கோட்டைக்குள் ஜும்மா மசூதி, சாந்தினார் ஆகியவற்றை பிற்காலத்தில் கட்டினர்.
- யாதவர்கள் அறிவியலையும், வானவியலையும் ஆதரித்து வளர்த்தனர்.

தக்காண அரசுகளின் முடிவு

- தக்காண அரசுகள் ஒன்றுக்கொன்று இடைவிடாமல் நிகழ்த்திய போர்களினால் அனைத்து தக்காண அரசுகளும் வலிமையை இழந்தன. மேலும் அலாவுதீன் காலத்திலிருந்து தொடர்ந்த டெல்லி சுல்தானியர்களின் தாக்குதல், இத்தக்காண அரசுகளின் வீழ்ச்சிக்கு முழுமையாக வழிவகுத்தது.